

סקיצות תל-אני-ב'יח

ה. קשה להיות ים

עונת הרמיצה בתקפה וחודה.
באים ובאים ובאים...
הים מתפקע מרוב עבודה,
מטיח ראשו בסלעים!

מבקר עד ערב העיר מתקקת,
רועשת גועשת, דורשת: — עבוד!
אמבטיה לאם ואמבטיה לילד,
גלים לרכיבה לדודה ולדודה!

לשוא מתחנן הוא: — אני לא הסכנתי...
לשוא יתנפח: — אין כח לסבל...
אני, רבתי, לא אוקונים אטלנטי,
אני ים תיכון, לא קטן לא גדול...

אך מי זה ישמע עוד ומי יתבונן עוד?
סביב צ'מפיונים מכל הגילים.
בפי כל נציג צורחות עשר סירנות
ולכל בחורה עשרה מצילים...

העור מתקלף ברתחת שמן-זית,
תבל הפכפכת גועה והומה.
ד"ר מטפס על גבי בעל-בית,
"גולוניק" חותר אל חני אדמה...

ואמא צועקת: — אבוי, איפה אבא?
ואבא עולה-קמו ונוס מתהום...
וקורדי וגורג' ויסקה ואבן,
ו"אסקימו קר רק היום!"

וגל אלי גל מנהם: — בא הקץ...
אחו בי קהגן, אחוזה!
כשילתי, עינפתי, אני מתנפץ...
העיר נטרפה בפסיכונה!

בלילה הים בקאב ראש משתטח.
נואק, מתהפך מצד שמאל אל ימין...
ובולע עוד גרם
בטבלת "קלמין".